

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бітіка Павла Петровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 52, частини третьої статті 54 Закону України „Про виконавче провадження“

м. К и ї в
29 травня 2014 року
№ 66-у/2014

Справа № 2-53/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бітіка Павла Петровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 52, частини третьої статті 54 Закону України „Про виконавче провадження“ від 21 квітня 1999 року № 606–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Бітік П.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 52, частини третьої статті 54 Закону України „Про виконавче провадження“ від 21 квітня 1999 року № 606–XIV зі змінами (далі – Закон) в аспекті таких питань:

– „чи вважається арешт у виконавчому провадженні процедурою звернення стягнення на майно“;

– „чи має право державний виконавець для стягнення заборгованості накладати арешт (або звертати стягнення) на заставлене майно, право застави на яке виникло раніше, ніж заборгованість“.

На думку автора клопотання, неоднакове застосування судами України названих норм Закону призвело до порушення його прав, гарантованих положеннями статей 41, 55, 129 Конституції України.

На підтвердження фактів неоднозначного застосування вказаних положень Закону Бітік П.П. надав копії ухвал Солом'янського районного суду міста Києва від 4 червня 2013 року, апеляційного суду міста Києва від 17 вересня 2013 року, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 4 жовтня 2013 року, від 23 січня 2014 року, Артемівського міськрайонного суду Донецької області від 29 липня 2013 року, а також постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 22 лютого 2011 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 15 травня

2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням судами України положень Конституції чи законів України розуміється різне застосування одних і тих же їх норм за однакових юридично значимих обставин в судових рішеннях, які набули законної сили (Ухвала від 22 листопада 2011 року № 58-у/2011).

Дослідження змісту долучених до конституційного звернення копій рішень судів України вказує на те, що у справах, в яких Бітік П.П. був стороною, суди не застосовували положення частини першої статті 52, частини третьої статті 54 Закону.

За правовою позицією Конституційного Суду України матеріали, в яких відповідні положення Конституції України або законів України не застосовувалися, не можуть бути розглянуті ним як такі, що підтверджують неоднозначне застосування таких положень судами України, іншими органами державної влади (Ухвала від 26 жовтня 2011 року № 54-у/2011).

Таким чином, суб'єкт права на конституційне звернення не навів обґрунтування на підтвердження неоднозначного застосування судами України положень частини першої статті 52, частини третьої статті 54 Закону, чим не дотримав вимог статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині за пунктом 2

статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2.2. В Основному Законі України визначено вичерпний перелік питань, підвідомчих Конституційному Суду України, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України (стаття 150).

Аналіз змісту конституційного звернення дає підстави стверджувати, що Бітік П.П. в межах поставлених ним питань намагається отримати консультацію щодо практичного застосування положень частини першої статті 52, частини третьої статті 54 Закону у процесі здійснення виконавчого провадження стосовно стягнення з нього коштів на користь осіб, які не є заставодержателями належного йому майна.

Згідно з правовою позицією Конституційного Суду України правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам. Пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування. Надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині за пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бітіка Павла Петровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 52, частини третьої статті 54 Закону України „Про виконавче провадження“ від 21 квітня 1999 року № 606–XIV зі змінами на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“, та непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ